

Cami çocuk buluşması

“Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi takva sahiplerine önder eyle...” (Furkan, 74.)

Camilerimiz, asrısaadetten bugüne hem yapı, hem işlev olarak İslam’ın bütün esaslarını ve mesajlarını temsil eden kurum olma niteliğine sahiptir. Mescid-i Nebevi başta olmak üzere camilerimiz, medeniyete merkez, ilme ve irfana beşik, fakire ve kimsesize mesken, müminlere uhuvvet membaı olmuştur. Bünyesinde gönülleri cem eyleyen camiler, şehrin ruhu, mahallenin ve sokağın kalbidir. Cami bünyesinde yer alan mihrap, sadece imamın namaz kıldığı yer olmayıp, aynı zamanda her türlü kötülükle, günah ve isyanla mücadele edilen yerdir. İrat edilen hutbelerle anlam kazanan minber, bilginin ışığa dönüştüğü, zihinleri ve gönülleri aydınlattığı mekândır. Kürsüler, ilmin yüceliğini beyan eden köşelerdir. Kible, tevhidin sembolü, minareler İslam’ın şiarı olmuştur. Camiler, aynı zamanda estetik ve sanat unsurlarıyla, kültürümüze ve tarihimize sürekli can veren mekânlardır.

Camiler, tarih boyunca sadece ibadet değil aynı zamanda birlik, bilgi ve sevgi mekânımız olmuştur. Camide hem bedenlerimizi, hem ruhlarımızı bir araya getirerek birleştirir, aynı zamanda tevhitte vahdet arasında bir ilişki kurarız. Bizler birbirimizi ve kâinatı sevmeyi orada öğreniriz. Camiler, bağımsızlık simgesi ve vatanın tapusudur. Biz mabedi ve ezanı istiklal marşına yerleştirmiş bir milletiz.

“Ruhumun senden ilahi şudur ancak emeli,

Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli.

Bu ezanlar ki şahadetleri dinin temeli,

Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli”

dizeleriyle, mabedin ve ezanın nasıl kimliğe dönüştüğünü müşahede etmekteyiz.

Şu bir gerçek ki camiler en büyük değeri cemaatle kazanmaktadır. Her yaş ve seviyeden insanı bir araya getiren bu mekânların en güzel süsü hiç şüphesiz çocuklardır. Çocuğun birer yaygın eğitim kurumu olan camiye getirilmesiyle, belki pek çok kitaptan okuyarak öğrenemeyeceği bilgi ve hikmetle kuşanmasına imkân verilmiş olur. Zira ezanın birliğe çağrısını, tekbirin ve kıraatin coşkusu, secdenin ve duanın huzurunu yaşayan bir çocuk için mescit, bir başka yerde edinemeyeceği engin bir maneviyat tecrübesinin tek adresidir.

Her konuda olduğu gibi çocukların camiyle buluşturulup ibadetle tanıştırılmasında da en güzel örnekleri Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in hayatında görmekteyiz. Hz. Peygamber (s.a.s.) bizzat çocukların ellerinden tutarak onları mescide getirmiş, çocukça davranışlarını hoş görmüş, hataları sebebiyle onları mescitten dışarıya çıkarmayı asla düşünmemiştir. Böylece kendisini dinleyip örnek alma fırsatını onlara da sunmuştur. Namazda çocukların sırtına çıkmasına müsamaha göstermiş, hutbe irat ederken mescide giren torunlarını görünce minberden inerek onları kucağına almış ve hutbeye onlarla devam etmiştir. Ağlayan bir çocuk sesi duyduğunda namazı hızlıca kıldırılmış, çocukların da annelerin de sıkıntıya düşmesine gönlü razı olmamıştır. Onun bu hoşgörüsü sebebiyledir ki vakit namazlarında bile neredeyse bir safi dolduracak kadar çocuk Mescid-i Nebevi'ye toplanmıştır. İslam tarihinin ilk büyük muhaddis, müfessir ve fakihleri bu çocuklar arasından yetişmiştir.

Bugün de çocuklarımızın camiyle buluşması, ilhamını nebevi öğretiden alan eğitim, kültür ve medeniyet tasavvurunun yaygınlaştırılmasıyla mümkün olabilir. Resul-i Ekrem'in cami ve çocuk ilişkisine dair yüksek öğretilerinin yeniden camiye sokulması elzendir. Kutlu Nebi kalbi mescitlere bağlı olan yani mabede muhabbet besleyenleri kıyamet gününde Allah'ın arşının gölgesine girmekle müjdelemektedir. (Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24.) Küçük yaştan itibaren camiye alıştırılmayan, ya da severek geldiği bu mekânda azar, kınama gibi menfi tavırlarla karşılaşan çocuklarımızın kalbinin camilere bağlanması nasıl mümkün olabilir? Bu vebalin altından hangi din görevlimiz ve cemaat kalkabilir?

Çocuklarımızın Allah'a kulluk bilinci ve ibadet aşkıyla büyümesini istiyorsak, camilerimizi çocuklarımız için bir buluşma ve sevgi mekânına dönüştürebilmemiz gerekir. İşte bu maksatla Diyanet İşleri Başkanlığı olarak bu yılki Camiler ve Din Görevlileri Haftasının temasını, "Din Gönüllülüğü"nüñ yanı sıra "Cami ve Çocuk" olarak belirledik. Geleceğin büyüklerinin Yüce Yaratıcı ile sağlıklı bir bağ kurmalarına yardımcı olmak, onlara milli birlik ve beraberlik şuurunu aşılama, ibadetin huzurunu keşfetmelerini ve değerlerimizi öğrenmelerini sağlamak düşüncesiyle başlattığımız bu kampanya, her yaştan çocuğu cami ile dostluk kurmaya teşvik edecek ve büyüklere bu konudaki sorumluluklarını bir kez daha hatırlatacaktır.

Amacımız, camilerin Hz. Peygamber dönemindeki doğallığına, kadın erkek, çocuk, genç, yaşlı hemen herkesin kendini bulacağı ve maneviyat ikliminden herkesin teneffüs edeceği bir mekân olmasına katkı sağlamaktır. Bu çerçevede din görevlilerimiz, camiye gelen büyüklere hitap etmenin yanında çocukları da sevgi ve merhametle kucaklayıp "sevgili çocuklar camiye hoş geldiniz" diyebilmeli, İslam'ın sıcaklığını

ve rahmet yüklü mesajını onların küçük yüreklerine yansıtmalı, cami-
çocuk buluşmasının anlamlı bir zemine oturtulmasına katkı sağlamalıdır.

* Diyanet Aylık Dergi, sayı 250